

Prof. UAM dr hab. Renata Michalak

Wiceprezes Polskiego Komitetu OMEP

Szanowni Państwo,

Stoimy w obliczu ogromnej tragedii spowodowanej zbrodniczą napaścią Rosji na Ukrainę. Tragedii, która dotyka ludzi na całym świecie. W największym i wprost niewyobrażalnym stopniu odciska swe piętno na mieszkańcach Ukrainy, bez względu na ich wiek, status społeczno-ekonomiczny czy kondycję psychofizyczną. Wielu z nich zostało zmuszonych do opuszczenia swojego kraju, miejsca życia, by ratować siebie i swoich często bezbronnych bliskich. Większość z nich musiała pożegnać się z najbliższymi, pozostawiając ich w piekle wywołanym wojną. Trudno wyobrazić sobie uczucia, jakie towarzyszyły tym decyzjom, emocje i przeżycia wywołane rozłąką, niepewnością i podróżą często w nieznaną. Skutki tej katastrofalnej sytuacji szczególnie dotkliwie dotyczą dzieci, które nie rozumieją bezmiaru zła, jakie wylewa się na ich ojczyznę i ich najbliższych. Nie rozumieją dlaczego musiały rozstać się z tatusem, bratem, dziadkiem, koleżankami, kolegami, pozostawić swój pokój, ulubione zabawki... .

Ból i cierpienie ofiar wojny w sposób naturalny wywołuje gotowość do udzielania pomocy. My Polacy natychmiast podjęliśmy wszystkie możliwe formy wsparcia uchodźców, którzy przekroczyli granice naszego państwa. Wykazujemy się ofiarnością, życzliwością, solidarnością, zdając od początku wojny egzamin z człowieczeństwa.

W tę ofiarną pomoc włączamy się także my, członkowie Polskiego Komitetu Światowej Organizacji Wychowania Przedszkolnego OMEP, której fundamentem i priorytetowym zadaniem jest dobro dziecka, jego szczęśliwy rozwój i prawo do życia w świecie opartym na wartościach humanistycznych. Jakość naszych działań ma przede wszystkim zmierzać do realizacji niezwykle szlachetnych celów, jakimi są obrona i promowanie praw dziecka, ze szczególnym uwzględnieniem jego prawa do edukacji i opieki, a także szczęśliwego

i radosnego rozwoju. Wobec tych założeń nie możemy w obecnym czasie pozostawać beczynnymi.

Ufając w Państwa szlachetność i dobroć serc, wrażliwość na potrzeby bezbronnych ofiar wojny i gotowość do niesienia im pomocy, zwracamy się z prośbą o włączenie się w realizację projektu: **„O jeden uśmiech dziecka”** poprzez rozważenie możliwych form opieki nad dziećmi ukraińskimi w przedszkolach. Chodzi głównie o możliwość uczestniczenia dzieci w formach zabawowych, w różnych godzinach i dniach funkcjonowania przedszkola, by choć na godzinę lub dwie mogły zapomnieć, o tym co je spotkało i czego doświadczają na co dzień. Pragniemy zapewnić o naszej pełnej gotowości do podjęcia działań, które pozwolą dzieciom w sposób bezpieczny i w poczuciu komfortu psychicznego spędzić czas na zabawie. Jesteśmy przekonani, że w ten sposób możemy pomóc nie tylko dzieciom ale i ich rodzinom. W miarę możliwości zaoferujemy także wsparcie psychiczne i materialne rodzicom dzieci.

Jesteśmy świadomi, że nasze wspólne działania, niezależnie jak ofiarne i szlachetne nie zmieniają świata wszystkich potrzebujących dzieci, ale mogą choć na chwilę wywołać radość i uśmiech na twarzach wielu z nich. To jest dobro największe i najbardziej wartościowe zadośćuczynienie za wysiłek i podjęte starania.

Pozostajemy z nadzieją, że nasza prośba spotka się z Państwa życzliwością i gotowością otwarcia swoich placówek.

